

Van een onzer verslaggeefsters

DEN HAAG - Minister Donner (Justitie) ziet niets in de invoering van een verbod op het slaan van kinderen. Hij denkt dat publieksacties ouders er eerder van kunnen overtuigen dat lichamelijke straffen niet bij de opvoeding horen.

Donner baseert zich op een onderzoek van het Nederlands Instituut voor Zorg en Welzijn naar bestraffing van kinderen in Zweden, Oostenrijk, Denemarken en Duitsland.

Publiekscampagnes blijken in deze landen ouders ervan te overtuigen dat zij hun kroost niet moeten slaan. De corrigerende tik is daar minder gangbaar geworden.

De discussie over invoering van een wettelijk verbod op het slaan

Minister ziet niets in verbod op billenkoek

van kinderen werd vorig jaar ingezet. De onderzoekers hebben echter niet kunnen aantonen of zo'n verbod effect heeft.

In Nederland wordt een landelijke publiekscampagne voorbereid als onderdeel van het project 'voorkomen en bestrijden huiselijk geweld'.

Ook beginnen de Advies- en Meldpunten Kindermishandele-

ling binnenkort met een eigen campagne.

Directeur S. Meuwese van de Nederlandse afdeling van Defence for Children, dat opkomt voor de rechten van het kind, noemt het besluit van Donner een gemiste kans. „Ik dacht dat we bezig waren met normen en waarden. Dit was de kans om een belangrijke norm vast te leggen en daarmee

een boodschap af te geven aan de samenleving. Een sanctie is niet per se noodzakelijk, het gaat om de boodschap. Het gevaar van deze beslissing van Donner is ouders denken dat slaan gerechtvaardigd is. Maar dat is achterhaald. De VN is juist bezig de corrigerende tik tegen te gaan.”

Voorstanders van een flinke tik zijn op straat echter nog volop te

vinden. 'Je moet laten weten wanneer iets niet mag, soms is het niet voldoende om een kind naar zijn kamer te sturen', of 'als praten niet volstaat, mag je best een tik op z'n billen geven', worden als redenen aangevoerd.

Anderen vinden echter dat ouders hun kinderen zelfs niet mogen slaan als die erg vervelend zijn.

„Er zijn andere methodes om kinderen te straffen, zoals je stem verheffen of het kind op de gang zetten. Ik ben op school met een stok op de vingers getikt en ben blij dat dat nu niet meer mag”, zegt een tegenstander van lijfstraffen. Het zou net zo goed helpen een kind naar zijn kamer te sturen.